

Sygn. akt IVP 668/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2021 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **Syndyka Masy Upadłości (...) sp. z o.o. we W. w upadłości**

przeciwko: **M. Ł.**

o odszkodowanie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. we W. w upadłości na rzecz pozwanej M. Ł. kwotę 2700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 kwietnia 2019 r. (data wpływu do tut. Sądu) strona powodowa **(...) sp. z o.o. we W.** wniosła o zobowiązanie pozwanych M. Ł. i H. P. do zapłaty na rzecz powódki kwoty 11.043,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę, liczonymi dla M. Ł. od kwoty 9.000,00 zł od dnia 28 lutego 2019 r. i od kwoty 2.043,41 zł od daty doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz dla H. P. od kwoty 9.000,00 zł od dnia 28 lutego 2019 r. do dnia zapłaty i od kwoty 2.043,41 zł od daty doręczenia pozwu do dnia zapłaty, z tym jednak zastrzeżeniem, że zapłata zasądzonej kwoty przez jednego z pozwanych skutkuje zaspokojeniem długu także w odniesieniu do drugiego z pozwanych do wysokości zapłaconej kwoty, a także wniosła o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa advokackiego w wysokości 2.400,00 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł od pozwanej M. Ł. i 17,00 zł od pozwanego H. P., z zastrzeżeniem, że zapłata zasądzonej kwoty przez jednego z pozwanych skutkuje zaspokojeniem długu także w odniesieniu do drugiego z pozwanych do wysokości zapłaconej kwoty.

Uzasadniając swoje powództwo strona powodowa podniosła, iż jest brokerem ubezpieczeniowym – podmiotem świadczącym usługi pośrednictwa w imieniu i na rzecz podmiotów poszukujących ochrony ubezpieczeniowej. Od dnia 1 lutego 2008 r. pozwana M. Ł. była zatrudniona w powodowej spółce na stanowisku specjalisty ds. ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych i uzyskiwała wynagrodzenie za pracę w wysokości 4.000,00 zł. Była ona zobowiązana do przestrzegania tajemnicy handlowej i służbowej. Zdaniem powódki nie ulegało wątpliwości, że informacje dotyczące ubezpieczeń klientów brokera stanowią zarówno tajemnicę handlową, jak i służbową. Począwszy od dnia 5 września 2018 r. do grona klientów powódki dołączył pozwany H. P., udzielając tego dnia pełnomocnictwa do wykonywania na zasadzie wyłączności wszelkich czynności brokerskich związanych z przygotowaniem kompleksowego programu ubezpieczenia jego przedsiębiorstwa. Realizację bieżących czynności związanych z obsługą pozwanego H. P. powódka powierzyła pozwanej M. Ł., która w toku wykonywanej pracy weszła

w posiadanie szeregu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa powódki, a niezbędnych do przygotowania pozwanemu H. P. programu ubezpieczenia jego mienia, w związku z czym prowadziła obszerną korespondencję mailową oraz kontaktowała się telefonicznie w celu pozyskania szczegółowych informacji dotyczących składników ubezpieczanego mienia pozwanego H. P. oraz poznania jego oczekiwań wobec poszukiwanej oferty ubezpieczenia i prowadziła korespondencję z towarzystwami ubezpieczeń, do których zwróciła się o nadesłanie ofert ubezpieczenia majątku pozwanego H. P., które to oferty po otrzymaniu opracowała w formie pisemnej rekomendacji. Dalej powódka wskazała, że w dniu 13 grudnia 2018 r. pozwana M. Ł. złożyła powódce oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę, proponując termin rozwiązania umowy na dzień 31 stycznia 2019 r., na co powódka przystała. Po wygaśnięciu stosunku pracy pozwana M. Ł. podjęła pracę w firmie bezpośrednio konkurencyjnej wobec powódki – w spółce (...) S.A. we W. i w imieniu tej spółki korzystając z wiedzy i informacji na temat pozwanego H. P. pozyskanych w czasie świadczenia pracy dla powódki zwróciła się do pozwanego H. P. z propozycją nawiązania współpracy właśnie ze spółką (...) S.A. z jednoczesnym jej zakończeniem z powódką, z uwagi na uzgodnioną między stronami wyłączność powódki na świadczone pozwanemu H. P. usługi brokerskie i spowodowała, że pozwany H. P. zakończył współpracę z powódką, odwołując pełnomocnictwo brokerskie ze skutkiem natychmiastowym i udzielił pełnomocnictwa nowemu pracodawcy pozwanej M. Ł. – spółce (...) sp. z o.o. we W.. Ponadto powódka podała, iż (...) S.A. w korespondencji mailowej przedstawiło powódce Załącznik nr 1 składki i stawki za poszczególne ubezpieczenia do oferty ubezpieczenia flota nr (...), z treści którego wynikało, że ostatecznie wyliczona składka ubezpieczeniowa stanowiąca jednocześnie podstawę do wyliczenia wynagrodzenia prowizyjnego powódki (kurtażu brokerskiego) opiewa na kwotę 92.028,40 zł. (...) S.A. w korespondencji mailowej przedstawiło także powódce ofertę ubezpieczenia mienia pozwanego H. P., w treści której zaoferowało wypłatę prowizji w wysokości 12%. Strona powodowa zaznaczyła, że już po wygaśnięciu stosunku pracy z M. Ł., lecz jeszcze przed datą wypowiedzenia pełnomocnictwa przez pozwanego H. P., nie wiedząc, że M. Ł., naruszając tajemnicę pracodawcy pertraktuje z pozwanym H. P. w celu „przejęcia” obsługi brokerskiej jego firmy, powódka podejmowała dalsze czynności brokerskie mające na celu doprowadzenie do zawarcia umowy ubezpieczenia pomiędzy (...) i pozwanym H. P.. Jednakże w dniu 11 lutego 2019 r. pozwany H. P. przesłał powódce dokument wypowiedzenia pełnomocnictwa ze skutkiem natychmiastowym, którego kopię M. Ł. z pewnością przekazała natychmiast spółce (...) S.A., legitymując się jednocześnie nowym pełnomocnictwem udzielonym przez H. P. spółce (...). Powódka podkreśliła, że z jednej strony uniemożliwiło to jej uzyskanie wynagrodzenia z tytułu doprowadzenia do zawarcia umowy pomiędzy H. P. a (...) S.A. na podstawie rekomendacji przygotowanej pozwanemu H. P. przez powódkę, z drugiej zaś strony najprawdopodobniej wynagrodzenie to całkowicie bezpodstawnie uzyskała spółka (...) S.A. jako broker legitymujący się listem brokerskim w dacie obowiązywania generalnej umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy pozwanym H. P. i spółką (...) S.A. o treści ustalonej ofertą uzyskaną jeszcze przez powódkę oraz w dacie, w której wypłacona została prowizja brokerska. Powódka zaznaczyła, że odpowiedzialność pozwanej M. Ł. opiera zasadniczo na dwóch niezależnych, ale pozostających w związku podstawach prawnych. Pozwana ta niewątpliwie w czasie świadczenia pracy weszła w posiadanie informacji, które nie były powszechnie znane, a których ujawnienie mogło narazić powódkę na szkodę. Posłużenie się tą wiedzą we współpracy pozwanej M. Ł. z nowym pracodawcą doprowadziło do rozwiązania umowy z powódką i umożliwiło nowemu brokerowi, a przy okazji nowemu pracodawcy pozwanej uzyskanie wynagrodzenia kosztem powódki. Powódka podkreśliła, że obowiązek zachowania pozyskanych w czasie pracy dla powódki informacji nie wygasł wraz ze stosunkiem pracy, ponieważ broker jako podmiot rynku ubezpieczeń ma obowiązek zachowania tajemnicy, której ochrona nie jest ograniczona w czasie. Niewątpliwie zatem w ocenie powódki pozwana M. Ł. zobowiązana była do szczególnej ochrony tej tajemnicy na podstawie art. 100 § 2 ust. 5 k.p. i nieujawniania jej także wobec nowego pracodawcy. Niezależnie od powyższego, zdaniem powódki M. Ł. zobowiązana była do powstrzymania się od czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę swojego byłego pracodawcy, czemu zdaniem powódki nie podołała. Powódka stoi na stanowisku, że w celu doprowadzenia do zmiany brokera M. Ł. zarówno naruszyła tajemnicę przedsiębiorstwa powódki, jak też najprawdopodobniej nakłoniła pozwanego H. P. do zmiany brokera na szkodę spółki ingerując w stosunki umowne pomiędzy powódką a pozwanym sprzecznie z postanowieniami art. 12 ust. 1 ustawy o nieuczciwej konkurencji. Niezależnie od zobowiązania pozwanej M. Ł. powódka uważa, że także pozwany H. P. ma niezależny i oparty na innej podstawie prawnej obowiązek zapłaty. W ocenie powódki nie ulega wątpliwości, że powódka wykonała na rzecz pozwanego cały zestaw obowiązków brokerskich, które doprowadziły do przygotowania w zasadzie gotowego do podpisu projektu umowy ubezpieczenia majątku pozwanego H. P., które to wykonanie czynności jest odpłatne zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń. Bez wątplenia

to pozwany H. P. zaangażował powódkę do wykonania na jego rzecz czynności brokerskich, które zostały w całości należycie wykonane. Przyczyną pozbawienia powódki możliwości uzyskania prowizji od ubezpieczyciela jest wyłącznie nielejalne postępowanie jej klienta – pozwanego H. P. – który wypowiadając powódce pełnomocnictwo i zlecenie brokerskie przed podpisaniem pełnomocnictwa i zapłatą składki uniemożliwił uzyskanie kurtażu. Powódka opiera swoje roszczenie w tym wypadku na art. 471 k.c. oraz art. 746 § 1 w zw. z art. 750 k.c. wskazując, że pozwany H. P. nienależycie wykonując swoje zobowiązanie i wypowiadając umowę bez uzasadnionych przyczyn w chwili, gdy w zasadzie całość czynności brokerskich była już przez powódkę zrealizowana, naraził powódkę na szkodę.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2019 r. tut. Sąd skierował strony do mediacji. Strona powodowa nie wyraziła zgody na mediację (k. 107).

W odpowiedzi na pozew **pozwany H. P.** wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do niego w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew **pozwana M. Ł.** wniosła o oddalenie powództwa w stosunku do niej w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że nie uznaje roszczeń powódki zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Wobec faktu, że powódka nie wskazuje i nie dowodzi istnienia zdarzeń, które mogłyby wypełniać znamiona opisane wskazanymi przez nią przepisami, pozwanej trudno jest odnieść się do tak ogólnikowo sformułowanych zarzutów. Dlatego pozwana ograniczyła się do zaprzeczenia temu, aby w jakikolwiek sposób naruszyła tajemnicę przedsiębiorstwa powódki lub też nakłaniała kogokolwiek do rozwiązania lub niewykonania zawartej z powódką umowy. Pozwana zaprzeczyła, jakoby popełniła jakikolwiek czyn nieuczciwej konkurencji wobec powódki. Ponadto pozwana wskazała, że nie jest brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, nie zawarła też z powodem umowy o zakazie konkurencji. Wobec powyższego w ocenie pozwanej czynienie zarzutu z faktu zatrudnienia w firmie działającej na tym samym rynku pośrednictwa ubezpieczeniowego nie znajduje oparcia w faktach oraz cytowanych przepisach. Ponadto, powódka nie wykazała wystąpienia oraz wysokości szkody. Pozwana zaprzeczyła również, jakoby do zmiany brokera ubezpieczeniowego przez pozwanego H. P. doszło z jej inicjatywy i powódka nie wykazała tej okoliczności. Niezasadny jest także zarzut powódki ujawnienia przez pozwaną tajemnicy przedsiębiorstwa. Powódka nie podała konkretnych informacji i danych, które miały zostać ujawnione i wykorzystane, co rzekomo doprowadziło do nawiązania współpracy z pozwanym H. P. z S. (...). Pozwany H. P. skutecznie wypowiedział powódce zlecenie oraz pełnomocnictwo i nie zachował się w sposób sprzeczny z ustawą ani umową. Ponadto, umowa brokerska pomiędzy brokerem a klientem z zasady nie ma charakteru odpłatnego, zatem umowa brokerska zawarta między powódką a pozwanym jest również nieodpłatna. Zobowiązaniem do wypłaty wynagrodzenia brokerskiego powódce był wyłącznie ubezpieczyciel. Wynagrodzenie było należne jedynie za doprowadzenie do zawarcia umowy, który to fakt został przez powódkę przyznany. Wynagrodzenie brokerskie nie przysługuje za wykonanie poszczególnych czynności. Wobec powyższego w ocenie pozwanej niezasadne jest stanowisko powódki, że o odpłatnym charakterze czynności przesądza art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, ponieważ przepis ten reguluje obowiązki informacyjne brokera wobec klienta w zakresie uzyskania wynagrodzenia i nie reguluje sposobu dokonywania rozliczeń. Z uwagi na brak jednoznacznej regulacji dotyczącej umów sytuujących pozycję brokera znaczenie dla interpretacji powstałych na kanwie porozumienia kurtażowego stosunków zobowiązaniowych, mają stosowane powszechnie zwyczaje rynkowe. Pomimo faktu, że dążąc do zawarcia umowy ubezpieczeniowej, broker ubezpieczeniowy działa w imieniu i na rzecz klienta – w braku odmiennej regulacji tej kwestii w umowie brokerskiej – zobowiązaniem do zapłaty kurtażu na rzecz brokera jest ubezpieczyciel. Można zatem przyjąć, że zgodnie z obowiązującym na rynku zwyczajem, o ile nie umówiono się inaczej, broker świadczy klientowi usługi nieodpłatnie, a wynagrodzenie otrzymuje od ubezpieczyciela w formie kurtażu brokerskiego. Oprócz tego, bliższa praktyce jest sytuacja, w której broker otrzymuje wynagrodzenie za doprowadzenie do zawarcia umowy, nie zaś za administrowanie nią. Brak jest jednocześnie przeszkód dla zawarcia pomiędzy brokerem a klientem umowy o wynagrodzenie za inne czynności niż doprowadzenie do zawarcia umowy. W niniejszej sprawie jednakże do zawarcia takiej umowy nie doszło. Oprócz tego, powódka nie wykazała podstaw, istnienia i wysokości roszczenia oraz jego

wymagalności. Powódka nie przedłożyła umowy kurtażowej, z której wynikałaby treść stosunku prawnego łączącego ją z ubezpieczycielem, w tym wysokość należnego jej wynagrodzenia i sposób jego wypłaty. Powódka nie wykazała, jaką szkodę w rzeczywistości poniosła.

Postanowieniem z dnia 23 października 2019 r. tut. **Sąd wyłączył do odrębnego postępowania sprawę z powództwa (...) sp. z o.o. we W. przeciwko H. P.** o zapłatę odszkodowania, uznał się niewłaściwym funkcjonalnie i miejscowo do jej rozpoznania i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku Wydziałowi Cywilnemu.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2020 r. tut. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. wobec ogłoszenia upadłości powoda, ustalił na podstawie KRS powoda, że syndykiem masy upadłości strony powodowej został M. S. (1) oraz zawiadomił syndyka masy upadłości strony powodowej o trwającym postępowaniu, wezwał go do udziału w sprawie i określił termin 14 dni na złożenie oświadczenia w przedmiocie wstąpienia do sprawy.

W piśmie z dnia 11 sierpnia 2020 r. syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą we W. M. S. (1) oświadczył o wstąpieniu do sprawy oraz poinformował, że popiera wszystkie wnioski oraz pisma procesowe złożone w toku przedmiotowego postępowania przez stronę powodową.

Postanowieniem z dnia 14 września 2020 r. tut. Sąd podjął postępowanie w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Brokerem w rozumieniu Kodeksu Etyki Zawodowej Brokera jest osoba fizyczna wykonująca zawód brokera ubezpieczeniowego bądź reasekuracyjnego, zarówno jako przedsiębiorca posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności brokerskiej, jak i osoba wykonująca czynności brokerskie na rzecz podmiotu prowadzącego działalność brokerską.

Uważając, że jednym z podstawowych obowiązków brokera jest przestrzeganie przepisów prawa, jednocześnie brokerzy przyjmują, że uczciwe i etyczne postępowanie każdego brokera jest istotne i konieczne dla zachowania dobrego imienia i jedności środowiska.

Podstawowymi wartościami zawodu brokera są: poszanowanie prawa, uczciwość i rzetelność, niezależność, profesjonalizm, zaufanie.

Broker powinien dążyć do zawarcia umowy zlecenia brokerskiego na piśmie, w szczególności w celu wykazania zakresu czynności, do jakich wykonania jest zobligowany bądź uprawniony. Broker dokonuje analizy zebranych ofert przy zastosowaniu jasnych i obiektywnych kryteriów analizy. Ograniczenie liczby ofert analizowanych w celu wydania rekomendacji, na innej podstawie niż w następstwie dokonywania procesu eliminacji w toku prowadzonej analizy przy zastosowaniu ww. kryteriów, może wynikać tylko i wyłącznie z jednoznacznego oświadczenia woli klienta.

Broker zobowiązany jest do zachowania poufności co do uzyskiwanych w związku ze świadczeniem usług informacji. Przedmiotowy obowiązek jest nieograniczony w czasie i istnieje niezależnie od stosunku prawnego łączącego brokera z klientem.

Broker powinien przekazać klientowi informację o wszystkich ofertach uzyskanych od ubezpieczycieli. Broker powinien uszanować decyzję klienta o rezygnacji z jego usług.

W relacjach z ubezpieczycielem broker powinien kierować się w pierwszej kolejności interesem klienta, o ile nie jest on sprzeczny z prawem bądź dobrymi obyczajami.

Broker nie powinien pobierać od ubezpieczyciela dodatkowego wynagrodzenia, uzależnionego od wartości łącznych obrotów, rentowności portfela lub innych czynników, niezwiązanych z zawarciem konkretnej umowy ubezpieczenia (np. nadprowizja).

Dowód: - kodeks etyki zawodowej brokera, k. 127 – 129.

Praktyką rynkową jest to, że kurtaż brokerski, czyli wynagrodzenie od zakładu ubezpieczeń, jest należny i wypłacany brokerowi ubezpieczeniowemu wyłącznie za zawarcie lub doprowadzenie do zawarcia umowy ubezpieczenia, bez względu na ewentualne późniejsze zmiany w zakresie obsługi/zarządzania daną umową.

Dowód: - opinia w sprawie o sygn. akt IV GC 1167/17, k. 130 – 134.

(...) sp. z o.o. zwróciła się z prośbą do (...) i Finanse sp. z o.o. o przejęcie pracownika M. S. (2) do (...) sp. z o.o. na mocy porozumienia między firmami zgodnie z art. 23 k.p. z dniem 1 lutego 2008 r. na stanowisko specjalisty ds. ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych na pełny etat, z wynagrodzeniem brutto w wysokości 2.800,00 zł z niewykorzystanym urlopem wypoczynkowym.

(...) i Finanse sp. z o.o. poinformowała (...) sp. z o.o., że wyraża zgodę na porozumienie między firmami w sprawie przejęcia pracownika M. S. (2) (Ł.) do firmy (...) sp. z o.o. na stanowisko specjalisty ds. ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych na pełny etat, z wynagrodzeniem brutto w wysokości 2.800,00 zł z niewykorzystanym urlopem wypoczynkowym w wymiarze 10 dni za 2007 rok i 3 dni za rok 2008.

Z dniem 1 lutego 2008 r. pozwana M. Ł. została zatrudniona w (...) sp. z o.o. na stanowisku specjalisty ds. ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem wynoszącym od ww. dnia 2.800,00 zł brutto. Pozostałe warunki umowy o pracę pozostały bez zmian.

Do ogólnego zakresu obowiązków M. Ł. na stanowisku pracy specjalisty ds. ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych należało: rzetelne i terminowe wykonywanie szczegółowych obowiązków przyporządkowanych zajmowanemu stanowisku pracy, przestrzeganie obowiązujących w (...) sp. z o.o. przepisów wewnętrznych, a zwłaszcza Regulaminu Pracy, zasad bhp i ppoż, postępowanie zgodnie ze szczegółowymi instrukcjami pracy regulującymi sposób postępowania na zajmowanym stanowisku, stosowanie w pracy obowiązujących procedur postępowania oraz tworzenie zapisów i przysyłanie dokumentów – zgodnie z obowiązującym w (...) sp. z o.o. Systemem Zapewnienia Jakości, przestrzeganie tajemnicy handlowej i służbowej, dbanie o należyte użytkowanie powierzonego sprzętu. Do szczegółowego zakresu obowiązków należało m.in. bieżąca i techniczna obsługa klientów oraz wszelkie czynności z tym związane, ustalanie z klientem zakresu i warunków ubezpieczeń, weryfikacja, analiza oraz uzupełnienie wstępnego programu ubezpieczeń, sporządzanie zapytań ofertowych i wysyłanie ich do zakładów ubezpieczeniowych oraz obliczanie składek na podstawie programów agencyjnych lub wynegocjowanych ofert dla poszczególnych grup klientów.

Na mocy porozumienia stron z dniem 1 stycznia 2018 r. zmieniono pozwanej M. Ł. warunki umowy o pracę dotyczące wynagrodzenia i od ww. dnia pensja brutto wynosiła 4.000,00 zł. Pozostałe warunki umowy o pracę pozostały bez zmian.

Pozwana nie podpisywała umowy o zakazie konkurencji.

Pozwana nie była brokerem, nie miała opłacanego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej jako broker. Nie posługiwała się również tym tytułem, nie wolno było jej tego robić. Otrzymała informację z (...) jako osoba przy pomocy, której spółki może wykonywać czynności brokerskie. Zasadą było, aby pracować 5 lat.

Dowód: - pismo z dn. 28.12.2007 r., k. 46,

- pismo z dn. 28.12.2007 r., k. 45,

- aneks nr (...) do umowy o pracę z dn. 31.01.2008 r., k. 45,

- karta stanowiska pracy, k. 47,

- aneks nr (...) do umowy o pracę z dn. 29.12.2017 r., k. 44,

- przesłuchanie pozwanej, k. 170-171.

Zasadą u strony powodowej było odgórne przydzielanie klientów. Praktyką było udzielanie pełnomocnictw na wyłączność. Zdarzały się rezygnacje z pełnomocnictw, kiedy proces poszukiwań był mocno rozwinięty. Zasadą było, że to ubezpieczyciel płaci brokerowi, a nie klient.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej, k. 170.

H. P. był klientem Idea Broker od ok. 12 lat. M. Ł. brała udział w spotkaniu, podczas którego nawiązano współpracę. Reprezentowała ona Idea Broker. Był okres, kiedy firma (...) współpracowała ze stroną powodową, następnie była przerwa, ponieważ M. Ł. przebywała na zwolnieniu. Wówczas współpraca nie odpowiadała H. P. i zmieniono brokera. Po powrocie pozwanej do pracy, firma (...) ponownie zaczęła z nią współpracować, z uwagi na jej profesjonalizm.

H. P. posiada bardzo dużą flotę pojazdów. Umowa ubezpieczenia floty była zawierana co roku. Nowego ubezpieczyciela poszukiwano w styczniu/lutym. H. P. i pracownicy jego firmy dokonywali z pomocą pozwanej wyboru ubezpieczyciela. Najpierw zbierano oferty, a następnie je porównywano. Wybór oferenta nie sprowadzał się tylko do ceny, ważne były również warunki ubezpieczenia i wiarygodność firmy ubezpieczeniowej. Ponadto bardzo istotny dla firmy (...) był profesjonalizm osoby, która zajmowała się ubezpieczeniem w razie szkody. Taką osobą była pozwana M. Ł..

Nie było rozliczeń finansowych pomiędzy brokerami a firmą, brokerzy wyłącznie wskazywali ubezpieczyciela.

W trakcie rozmów z pośrednikiem Idea Broker przekazano H. P., że udzielenie przez niego pełnomocnictwa brokerowi jest potrzebne, aby broker mógł wystąpić do ubezpieczyciela. Pełnomocnictwa udzielano na okres wynegocjowanie warunków umowy. W treści pełnomocnictw wskazywano, że były one udzielone na wyłączność, istniała jednak niepisana zasada, że klient sam również mógł szukać ofert i je porównywać.

Ubezpieczeniami, w szczególności zaś kontaktami z pracownikiem brokera M. Ł. zajmowała się u H. P. D. K.. Pozwana M. Ł. w ramach obsługi formy H. P. kontaktowała się przede wszystkim z D. K..

Dowód: - zeznania świadka H. P., k. 169 – 170,

- zeznania świadka D. K., k. 219.

- przesłuchanie pozwanej, k. 170.

H. P. udzielił upoważnienia (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. do wykonywania na zasadzie wyłączności wszelkich czynności brokerskich związanych z przygotowaniem kompleksowego programu ubezpieczenia firmy, negocjowaniem warunków ubezpieczenia z towarzystwami ubezpieczeniowymi oraz administracją wybranego programu ubezpieczenia. W szczególności pełnomocnictwo upoważniało Brokera do: analizowania ofert ubezpieczenia proponowanych przez licencjonowane zakłady ubezpieczeń, negocjowania treści warunków ubezpieczenia i wysokości stawek, uzyskania dostępu do bazy danych będących w dyspozycji przedsiębiorstwa w zakresie niezbędnym do opracowania programu i uzyskania ofert ubezpieczenia w określonych granicach, zawierania umów ubezpieczenia z zakładami ubezpieczeń wskazanymi przez firmę, w jej imieniu i na jej rachunek, po uprzednim, pisemnym wyrażeniu zgody, występowania w imieniu mocodawcy w sprawach o odszkodowania i likwidację szkód, wypowiedzania umów ubezpieczenia. Pełnomocnictwo zostało udzielone z mocą od dnia 5 września 2018 r.

Dowód: - list brokerski z dn. 05.09.2018 r., k. 26 – 27.

Pismem z dnia 13 grudnia 2018 r. pozwana M. Ł. wystąpiła do (...) sp. z o.o. z prośbą o rozwiązanie umowy o pracę na zasadach porozumienia stron. Jako termin rozwiązania stosunku pracy zaproponowała dzień 31 stycznia 2019 r.

Członek zarządu G. B. wyraził na to zgodę. Wypowiedzenie to było spowodowane brakiem możliwości rozwoju dla pozwanej.

Dowód: - wypowiedzenie umowy o pracę z dn. 13.12.2018 r., k. 44,

- przesłuchanie pozwanej, k. 170.

M. Ł. prowadziła korespondencję z towarzystwami ubezpieczeniowymi, w której zwróciła się o nadesłanie ofert ubezpieczeń komunikacyjnych dla H. P..

Dowód: - korespondencja z dn. 03.01.2019 r., k. 28 – 30.

M. Ł. drogą mailową wystąpiła do (...) S.A. o przygotowanie oferty dla klienta (...) H. P. w zakresie ubezpieczeń komunikacyjnych. M. Ł. dokonała analizy ubezpieczeń komunikacyjnych na rok 2019/2020 ze wskazaniem na (...) S.A. i przesała ją do P. H. P.. (...) S.A. wyraziło zgodę na obniżenie stawki OC na autobusy oraz pojazdy ciężarowe.

P. H. P. wyraziło zgodę na proponowane stawki ubezpieczeniowe na rok 2019, o czym M. Ł. poinformowała (...) S.A.

(...) S.A. przygotowało ofertę ubezpieczenia Flota nr (...) dla klienta H. P. (...) w odpowiedzi na zapytanie z dnia 3 stycznia 2019 r. Zakres ubezpieczeń dotyczył pojazdów ciężarowych, autobusu, jednośladów, ciągnika siodłowego, koparki, ładowarki, spychacza, pojazdu osobowego i specjalnego, przyczepy o ładowności powyżej 2 t oraz naczepy ciężarowej. Oferta zawierała konkretne sumy gwarancyjne w przypadkach szkód na osobie oraz w mieniu.

Z Załącznika nr 1 składki i stawki za poszczególne ubezpieczenia do oferty ubezpieczenia flota nr (...) wynikało, że ostatecznie wyliczona składka ubezpieczeniowa stanowiąca jednocześnie podstawę do wyliczenia wynagrodzenia prowizyjnego (kurtażu brokerskiego) opiewa na kwotę 92.028,40 zł. (...) S.A. zaoferowało wypłatę prowizji w wysokości 12%.

(...) S.A. przygotowało draft Umowy generalnej dla P. H. P. i w dniu 8 lutego 2019 r. przesało je do (...) sp. z o.o., która następnie przesała je do P. H. P..

Dowód:- korespondencja mailowa z dn. 03.01.2019 r., k. 23 – 25,

- korespondencja mailowa z dn. 21.01.2019 r., k. 49,

- analiza ofert na ubezpieczenie komunikacyjne, k. 50 – 57,

- korespondencja mailowa z dn. 21.01.2019 r., 23.01.2019 r. k. 60 –67,

- Oferta ubezpieczenia Flota nr (...) z dn. 23.01.2019 r., k. 18 – 22,

- Załącznik nr 1 składki i stawki za poszczególne ubezpieczenia, k. 14 – 17,

- korespondencja mailowa z dn. 08.02.2019 r., k. 68 – 85.

Od lutego 2019 r. pozwana M. Ł. podjęła pracę w konkurencyjnej firmie. Poinformowała pracowników firmy (...) mailowo o zmianie pracy. Była to krótka informacja zbiorcza zawierająca podziękowanie za współpracę oraz podanie zastępcy w firmie strony powodowej. D. K. zadzwoniła do pozwanej i zapytała, czy jest możliwe, aby pozwana nadal prowadziła sprawy firmy (...). Pozwana potwierdziła. H. P. oraz D. K. chcieli, aby pozwana prowadziła sprawy firmy (...) i ją obsługiwała, ponieważ byli bardzo zadowoleni ze współpracy i mieli do pozwanej duże zaufanie, zbudowane przez kilkanaście lat współpracy. Pozwana nigdy nie nakłaniała D. K. do wypowiedzenia pełnomocnictwa stronie powodowej ani do podpisania właśnie z nią umowy.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej, k. 170 – 171,

- zeznania świadka D. K., k. 219.

Od dnia 1 stycznia 2019 r. do 11 lutego 2019 r. H. P. nie miał kontaktu z pozwaną. H. P. dowiedział się od D. K., że pozwana odchodzi z Idea Broker. Pamiętając, że nie był zadowolony ze współpracy z (...) sp. z o.o. w okresie, kiedy M. Ł. czasowo nie było w pracy, wypowiedział pełnomocnictwo (...) sp. z o.o. To opieka pozwanej przez lata była czynnikiem, który powodował, że współpracowano z Idea Broker. H. P. nie miał zaufania do strony powodowej.

Pismem z dnia 11 lutego 2019 r. H. P. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu zlecenia brokerskiego i pełnomocnictwa ze skutkiem na dzień złożenia oświadczenia. Jednocześnie zwolnił (...) sp. z o.o. z obowiązku realizacji jakichkolwiek czynności na rzecz P. H. P..

Dowód: - zeznania świadka H. P., k. 169 – 170,

- oświadczenie z dn. 11.02.2019 r., k. 48.

H. P. zawarł umowę ubezpieczenia z (...) S.A. Umowa została zawarta za pośrednictwem S. (...). Oferty pojawiły się od 3 pośredników, w tym z D. i W.. Oferta (...) dla P. przez brokera S. (...) nie różniła się znacznie od oferty dla strony powodowej. Mogła być różnica tysiąca złotych.

Od S. (...) H. P. otrzymał ofertę przed podpisaniem umowy, w lutym. H. P. rozpatrywał oferty kompleksowo, w zależności od struktury posiadanych środków finansowych firmy.

Pozwana nie namawiała H. P. na zmianę brokera. Z pozwaną H. P. miał rzadki kontakt, być może 3-4 razy.

Dowód: - zeznania świadka H. P., k. 169 – 170.

Pracując już w S. (...) pozwana przeprowadziła proces poszukiwania ubezpieczyciela dla H. P. z ramienia (...). Umowa została zawarta w dniu 15 lutego 2019 r. Pozwana nie ujawniła tajemnicy przedsiębiorstwa strony powodowej, nie miała do niej dostępu. Zwróciła się tylko do (...) S.A., ponieważ H. P. był już tam ubezpieczony i oferta szybko nadeszła. W Idea Broker pozwana miała więcej czasu na przygotowanie oferty, dlatego zwróciła się do większej liczby ubezpieczycieli. Wiedziała, że (...) S.A. złoży ofertę, nie czy będzie ona najkorzystniejsza.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej, k. 171.

Pismem z dnia 20 lutego 2019 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. wezwała P. H. P. do zapłaty kwoty 9.000,00 zł z tytułu uniemożliwienia uzyskania przez spółkę wypłaty kurtażu brokerskiego od spółki (...) S.A. w związku z wypowiedzeniem pełnomocnictwa po wykonaniu całości zadań zmierzających do podpisania umowy ubezpieczenia mienia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 20 lutego 2019 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. wezwała M. Ł. do bezzwłocznego zaniechania działań niedozwolonych na gruncie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a przejawiających się w umyślnych i dokonywanych z naruszeniem prawa próbach przejęcia klientów spółki (...) sp. z o.o. do współpracy z podmiotem, który zatrudnił M. Ł., których zamierzała ona pozyskać do współpracy, szeregu nieprawdziwych informacji na temat tej spółki stawiających ją w złym świetle w oczach jej kontrahentów. Ponadto, wezwano M. Ł. do zapłaty na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. kwoty 9.000,00 zł z tytułu uniemożliwienia uzyskania przez spółkę wypłaty kurtażu brokerskiego od spółki (...) S.A. w związku z doprowadzeniem do wypowiedzenia pełnomocnictwa brokerskiego przez H. P. po wykonaniu całości zadań zmierzających do podpisania przez tego klienta umowy ubezpieczenia mienia.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dn. 20.02.2019 r., k. 35,

- wezwanie do zapłaty z dn. 20.02.2019 r., k. 42 – 43.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie M. Ł. wskazała, że żądania (...) sp. z o.o. we W. są pozbawione podstaw faktycznych i prawnych, a tym samym nie mogą zostać uwzględnione. Wskazała ona, że nie rozpowszechnia w swojej działalności żadnych informacji, które mogłyby stawiać spółkę (...) sp. z o.o. w złym świetle w oczach jej kontrahentów. Przeciwnie, jej działalność jest prowadzona zgodnie z prawem oraz dobrymi obyczajami, w szczególności z poszanowaniem reguł konkurencji, a także praw własności dóbr osobistych innych osób. M. Ł. zwróciła uwagę na to, że z wezwania strony powodowej nie wynikało, jakie informacje rzekomo ona rozpowszechnia, przekazuje lub ujawnia kontrahentom (...) sp. z o.o., ani też na czym miałyby polegać rzekome naruszenie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Ponadto, M. Ł. zdecydowanie zaprzeczyła zasadzie oraz wysokości zgłoszonego roszczenia o zapłatę i tym samym odmówiła jego spełnienia. Zgłoszona szkoda może być co najwyżej szkodą ewentualną, a nie hipotetyczną i jako taka nie podlega naprawieniu w myśl przepisów prawa. Od szkody w postaci *lucrum cessans* należy odróżnić funkcjonujące w języku prawniczym pojęcie szkody ewentualnej, przez którą należy rozumieć utratę szansy uzyskania pewnej korzyści majątkowej. W świetle powyższego (...) sp. z o.o. nie jest uprawniona do dochodzenia ewentualnych roszczeń, gdyż zgodnie z umową wynagrodzenie broker miał otrzymywać od zakładu ubezpieczeń pod warunkiem wykonania czynności pośrednictwa na rzecz zleceniodawcy.

Dowód: - pismo z dn. 19.03.2019 r., k. 86 – 89.

W dniu 11 maja 2020 r. ogłoszono upadłość powodowej spółki. Syndykiem masy upadłości pozwanej został M. S. (1).

Dowód: - informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców, stan na dzień 28.05.2020 r., k. 179 – 182.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie strona powodowa Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości we W. wniosła o zobowiązanie pozwanej M. Ł. do zapłaty na rzecz powódki kwoty 11.043,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę, liczonymi od kwoty 9.000,00 zł od dnia 28 lutego 2019 r. i od kwoty 2.043,41 zł od daty doręczenia pozwu do dnia zapłaty. Strona pozwana z kolei wносиła o oddalenie powództwa w całości.

Na wstępie wskazać należy, że strona powodowa wywodziła odpowiedzialność pozwanej z treści art. 100 § 2 ust. 4 i 5, art. 114, art. 115 i art. 119 k.p., a ponadto wiązała tę odpowiedzialność z popełnieniem przez pozwaną czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę byłego pracodawcy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w czasie trwania stosunku pracy pracownik jest zobowiązany do dbania o dobro pracodawcy i zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę. Jest to jeden z podstawowych obowiązków pracownika, wskazanych w art. 100 k.p.

Mimo braku choćby przykładowego katalogu podstawowych obowiązków pracowniczych, określonego przez ustawodawcę, miejsce szczególne wśród przepisów określających powinności pracownika zajmuje przepis art. 100 k.p. Formułuje on uniwersalne standardy zachowań pracowników w stosunkach pracy, którym zazwyczaj, ze względu na ich doniosłość dla zabezpieczenia prawidłowego przebiegu procesów pracy, można nadać cechę podstawowości. W § 1 cytowanego artykułu przewidziano, iż pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. W § 2 rzeczonoego przepisu ustawodawca wskazał do czego w szczególności zobowiązany jest pracownik. Pracodawca przywołał m.in. obowiązek przestrzegania czasu pracy ustalonego w zakładzie pracy (art. 100 § 2 pkt 1 k.p.), przestrzegania ustalonego w zakładzie pracy porządku (art. 100 § 2 pkt 2 k.p.) dbania o dobro zakładu pracy (art. 100 § 2 pkt 4 k.p.) czy przestrzegać tajemnicy określonej w odrębnych przepisach (art. 100 § 2 pkt 5 k.p.).

Obowiązek dbania o dobro zakładu pracy w doktrynie i orzecznictwie ujmowany jest szeroko, jako zakaz czynienia przez pracownika pracodawcy jakiegokolwiek szkody i jednocześnie nakaz pozytywnego działania w interesie

pracodawcy, stosownie do potrzeby i możliwości, także ponad zwykły obowiązek, np. w godzinach nadliczbowych i bez polecenia, a także wąsko, jako jeden z aspektów sumiennego i starannego wykonywania pracy, na co zdaje się wskazywać zamieszczenie go w przepisie art. 100 § 2, zawierającym poprzedzoną zwrotem "w szczególności" specyfikację powinności składających się na główny obowiązek pracowniczy – wykonywania pracy sumiennie i starannie" (T. Liszcz, Głosa do wyr. SN z 19.1.1998 r., I PKN 477/97, OSP 1999, Nr 3, poz. 53) (W. Muszalski(red.), Kodeks pracy. Komentarz. Wyd. 11, Warszawa 2017).

W literaturze prawa pracy przyjmuje się, że obowiązek ten, najogólniej ujmując, polega na "podejmowaniu działań niewchodzących w zakres obowiązków umownych koniecznych do odwrócenia grożącej pracodawcy szkody majątkowej lub niemajątkowej (np. w dobrym imieniu, reputacji) lub do zmniejszania jej rozmiarów albo do usunięcia skutków powstałej już szkody, powstrzymywaniu się od czynności, które mogłyby spowodować uszczerbek w mieniu lub reputacji pracodawcy oraz powinności pozytywnego działania na rzecz i w interesie pracodawcy" (T. K., O właściwościach, s. 2). Zdaniem Sądu Najwyższego, zobowiązanie pracownika do dbania o dobro zakładu pracy i chronienia jego mienia oznacza ustanowienie szczególnej zasady lojalności pracownika względem pracodawcy, z której przede wszystkim wynika obowiązek powstrzymania się pracownika od działań zmierzających do wyrządzenia pracodawcy szkody czy nawet ocenianych jako działania na niekorzyść pracodawcy (z treści uzasadnienia wyr. SN z 28.4.1997 r., I PKN 118/97, OSNAPiUS 1998, Nr 7, poz. 206) (W. Muszalski (red.), Kodeks pracy. Komentarz. Wyd. 11, Warszawa 2017).

Ponadto na powyższą powinność składa się dbałość o interesy majątkowe i niemajątkowe pracodawcy, na którą składają się również obowiązek dbałości o mienie pracodawcy w oparciu o które funkcjonuje zakład pracy oraz obowiązek dochowania tajemnicy pracodawcy. Łączna analiza treści art. 100 § 2 pkt 4 k.p. doprowadza do stwierdzenia, że pracownik powinien powstrzymać się od działań, które są wymierzone w pracodawcę i powinien podejmować działania, wykraczające poza obowiązek wykonywania pracy określonego rodzaju, jeśli jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami pracodawcy oraz powinien chronić mienie pracodawcy oraz dbać o jego niemajątkowe interesy.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu podkreślenia wymaga, iż w myśl art. 114 k.p. pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, ze swojej winy wyrządził szkodę ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach kodeksu pracy.

Z brzmienia powołanego przepisu wynika jednoznacznie, że pracownik ponosi odpowiedzialność na podstawie przepisów art. 114-119 k.p. wówczas, gdy pracodawca udowodni okoliczności uzasadniające tę odpowiedzialność tj. naruszenie obowiązków pracowniczych przez pracownika, winę pracownika, wysokość rzeczywistej szkody oraz normalny związek przyczynowy.

Odpowiedzialność materialna polega na poniesieniu przez pracownika ujemnych skutków majątkowych wskutek wyrządzenia pracodawcy szkody będącej wynikiem niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych. Jest to odpowiedzialność osobista, która wyraża się w doznaniu odpowiedniego uszczerbku w majątku własnym pracownika.

Z powyższego wynika, że konieczne jest jednak łączne spełnienie następujących przesłanek: naruszenie obowiązków pracowniczych pod postacią działania, jak i zaniechania, wina pracownika, wyrządzenie szkody pracodawcy, istnienie związku przyczynowego między zawinionym działaniem (zaniechaniem) a powstałą szkodą.

Jak przy tym zaznaczył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1977r., zgodnie z art. 114 i 115 k.p. pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez zakład pracy tylko w razie zawinionego niewykonania obowiązków pracowniczych, pozostającego w związku przyczynowym ze szkodą. Z samego faktu powstania szkody, gdy nie wchodzi w grę szczególna odpowiedzialność za mienie powierzone, nie można domniemywać winy pracownika, jak również niedopełnienia przez niego swoich obowiązków (sygn. akt IV PR 109/77, opubl. LEX nr 14384).

Ponadto, podkreślić należy, że ciężar wykazania „okoliczności obciążających” pracownika spoczywa na pracodawcy, który obowiązany jest wykazać okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pracownika oraz wysokość powstałej szkody.

Dalej, wskazać należy, że po ustaniu stosunku pracy tajemnica byłego pracodawcy podlega ochronie prawnej na podstawie art. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Zgodnie ust. 1 powołanego przepisu, czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy. Zgodnie zaś z ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się również do osoby, która świadczyła pracę na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego – przez okres trzech lat od jego ustania, chyba że umowa stanowi inaczej albo ustał stan tajemnicy.

Legalna definicja tajemnicy przedsiębiorstwa zawarta jest w art. 11 ust. 4 u.z.n.k. W świetle wskazanego przepisu można powiedzieć, że aby dana informacja podlegała ochronie na podstawie art. 11 u.z.n.k., musi ona spełniać warunki poufności, braku ujawnienia i zabezpieczenia informacji a w szczególności informacja techniczna, technologiczna lub organizacyjna. (tak A. M. w komentarzu do art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, LEX 2013)

Samo związanie pracownika (także byłego) tajemnicą przedsiębiorstwa nie oznacza automatycznie, że jest on związany zakazem konkurencji. Jest bowiem możliwa sytuacja, w której były pracownik podejmuje zatrudnienie u nowego pracodawcy, który jest jednocześnie podmiotem konkurencyjnym w stosunku do poprzedniego pracodawcy i wykonuje swoje obowiązki bez naruszania tajemnicy, a zachowanie jej nie ogranicza mu podejmowania i wykonywania zatrudnienia (wyrok SN z dnia 18 stycznia 2005 r., II PK 126/04).

Ponadto, zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 ww. ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest również nakłanianie osoby świadczącej na rzecz przedsiębiorcy pracę, na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego, do niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych albo innych obowiązków umownych, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy, a także nakłanianie klientów przedsiębiorcy lub innych osób do rozwiązania z nim umowy albo niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy.

W niniejszej sprawie strony nie zawarły umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. Pozwana była zatem uprawniona do podjęcia pracy również u podmiotu dla powoda konkurencyjnego, co bezspornie uczyniła. Pozwana była jednak z mocy powołanego wyżej przepisu zobowiązana do zachowania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa strony powodowej.

Odpowiedzialność z tytułu popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji wynika z samej ustawy, bez potrzeby zawierania dodatkowych umów w tym zakresie i spoczywa również na pracowniku, niezależnie od woli pracodawcy. Także po rozwiązaniu stosunku pracy byli pracownicy są zobowiązani (z mocy ustawy) do zachowania w tajemnicy posiadanych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (bez konieczności ustalenia dla nich odszkodowania), a zwolnienie byłych pracowników z zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie jest równoznaczne z godzeniem się przez byłego pracodawcę na ujawnianie jego tajemnic (wyrok SN z dnia 25 stycznia 2007 r., I PK 207/06).

Zaznaczyć należy, że odpowiedzialność cywilna byłego pracownika za naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa byłego pracodawcy wynika z przepisów art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zw. z art. 415 k.c. i jest odpowiedzialnością na zasadzie winy.

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego niniejszej sprawy podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, że strona powodowa nie zdołała wykazać przesłanki zawinionego niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych przez pozwaną w postaci posłużenia się wiedzą pozyskaną w czasie świadczenia pracy u strony powodowej we współpracy z nowym pracodawcą. Nie wykazała również, by pozwana dopuściła się naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa powódki lub czynu nieuczciwej konkurencji, by doprowadziła do wypowiedzenia

pełnomocnictwa udzielonego powódce przez H. P. i do uzyskania wynagrodzenia przez jej nowego pracodawcę kosztem powódki.

W niniejszej sprawie pozwana M. Ł. pozostawała zatrudniona u powódki na stanowisku specjalisty do spraw ubezpieczeń komunikacyjnych i transportowych. Do jej zadań należała m.in. bieżąca i techniczna obsługa klientów oraz wszelkie czynności z tym związane, ustalanie z klientem zakresu i warunków ubezpieczeń, weryfikacja, analiza oraz uzupełnienie wstępnego programu ubezpieczeń, sporządzanie zapytań ofertowych i wysyłanie ich do zakładów ubezpieczeniowych. Jak wynikało z ustalonego stanu faktycznego, powódka odgórnie przydzielała swoim pracownikom klientów i w drodze takiej procedury powódce został przydzielony klient P. H. P.. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało, że współpraca pomiędzy tym podmiotem a pozwaną trwała bardzo długo. To dzięki bardzo dobrej współpracy pozwanej z pracownikami H. P. przez wiele lat przedsiębiorstwo (...) pozostawało klientem strony powodowej. Pozwana była ceniona za profesjonalizm, a w okresach nieobecności P. korzystał z usług innego brokera.

W dniu 5 września 2018 r. P. H. P. udzielił kolejnego pełnomocnictwa wyłącznego dla strony powodowej do wykonywania wszelkich czynności brokerskich związanych z przygotowaniem kompleksowego programu ubezpieczenia firmy, negocjowaniem warunków ubezpieczenia z towarzystwami ubezpieczeniowymi oraz administracją wybranego programu ubezpieczenia. Obsługą tego klienta, tak jak w poprzednich latach zajęła się pozwana, która wystąpiła do towarzystw ubezpieczeniowych o przygotowanie ofert dla P. w zakresie ubezpieczeń komunikacyjnych, a następnie przygotowała analizę ze wskazaniem na jej zdaniem najkorzystniejszą ofertę. W międzyczasie, w dniu 13 grudnia 2018 r. M. Ł. wystąpiła do (...) sp. z o.o. z prośbą o rozwiązanie umowy o pracę na zasadach porozumienia stron i jako termin rozwiązania stosunku pracy zaproponowała dzień 31 stycznia 2019 r., na co członek zarządu G. B. wyraził zgodę. Zgodnie z niezakwestionowanymi wyjaśnieniami pozwanej, wypowiedzenie umowy o pracę było spowodowane brakiem możliwości rozwoju u dotychczasowego pracodawcy. Pozwana M. Ł. poinformowała swoich klientów o fakcie zmiany przez nią pracy mailowo. Wysłała wiadomość również do P.. Wówczas ze strony P. zadzwoniła do pozwanej współpracująca z nią najczęściej D. K. i zapytała, czy pozwana po zmianie pracy mogłaby nadal prowadzić sprawy firmy (...). Ze strony pozwanej padła twierdząca odpowiedź. Sąd ustalił, że pozwana nie nakłaniała H. P. ani pracowników firmy (...) do zaprzestania korzystania z usług (...) sp. z o.o. To H. P. oraz D. K. chcieli, aby pozwana nadal prowadziła sprawy P. i go obsługiwała. Dla P. istotne było nie tylko zawarcie korzystnej jeśli chodzi o cenę i warunki umowy ubezpieczenia floty pojazdów, ale również posiadania profesjonalnej obsługi w przypadku pojawienia się związanych z ubezpieczeniem kwestii. Taką obsługę od lat świadczyła na rzecz P. pozwana, do której H. P. i D. K. mieli pełne zaufanie. W konsekwencji H. P. wypowiedział pełnomocnictwo udzielone Idea Broker.

Wbrew stanowisku pozwanej, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i ustalonego stanu faktycznego nie sposób przyjąć, by to pozwana M. Ł., działając na korzyść nowego, a jednocześnie na niekorzyść dotychczasowego pracodawcy, celowo doprowadziła do zmiany brokera przez klienta P.-P.. W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, by pozwana w jakikolwiek sposób nakłaniała lub zachęcała H. P. lub jego pracowników do niewykonania lub rozwiązania umowy (pełnomocnictwa) z powódką. Jak jednoznacznie wynika ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, pozwana nawet nie poinformowała początkowo pracowników H. P. o tym, że pozostaje w branży ubezpieczeniowej i będzie pracowała u konkurencyjnego podmiotu. Nie nakłaniała H. P. ani D. K. do wypowiedzenia pełnomocnictwa udzielonego Idea Broker, a jedynie na wyraźne pytanie D. K. potwierdziła, że pozostaje w branży i może nadal obsługiwać klienta. To H. P. i jego pracownik D. K. nie chcieli współpracować z innym pracownikiem dotychczasowego brokera – strony powodowej - i to oni podjęli decyzję o wypowiedzeniu pełnomocnictwa Idea Broker. H. P., jak wyjaśnił, wypowiedział pełnomocnictwo udzielone stronie powodowej, z uwagi na utratę zaufania do niej, co wynikało z zakończenia stosunku pracy między powódką a pozwaną i konieczności - w przypadku pozostania przez P. klientem powódki - współpracy z inną osobą z uwagi na fakt zmiany pracy przez pozwaną. Stosunek zaufania między H. P. a powódką był oparty na wieloletniej, udanej współpracy z pozwaną M. Ł., którą H. P. i jego pracownicy bardzo cenili i do której mieli pełne zaufanie. Decyzja o wypowiedzeniu pełnomocnictwa powódce była decyzją autonomiczną i dobrowolnie podjętą przez H. P., do której podjęcia pozwana go nie nakłaniała

ani nie zachęcała. Podkreślenia wymaga, że wyjaśnienia pozwanej w tym zakresie potwierdził zarówno H. P., jak i jego pracownica D. K., zajmująca się ubezpieczeniami. H. P. miał prawo wypowiedzieć udzielone Idea Broker pełnomocnictwo, skoro stosunek między klientem a brokerem opiera się na zaufaniu, które H. P. niewątpliwie utracił w związku z zakończeniem stosunku zatrudnienia pozwanej. H. P. nawiązał współpracę z nowym brokerem dopiero po wypowiedzeniu pełnomocnictwa powódce. W tych okolicznościach zatrudniona u nowego pracodawcy S. (...) pozwana była nie tylko uprawniona, ale przede wszystkim zobowiązana, celem realizacji obowiązków pracowniczych, do zapewnienia obsługi ubezpieczeniowej klientowi jej nowego pracodawcy.

Wbrew stanowisku powódki, nie można również postawić pozwanej żadnego zarzutu na podstawie okoliczności, iż pozwana podjęła (...) firmy (...) u nowego pracodawcy i doprowadziła do zawarcia umowy ubezpieczenia jako pracownica S. (...). Ani bowiem wypowiedzenie pełnomocnictwa Idea Broker przez H. P., ani nawiązanie przez niego współpracy z S. (...), ani powierzenie obsługi H. P. przez nowego pracodawcę pozwanej M. Ł., nie zależały w żadnym stopniu od decyzji pozwanej – były to decyzje H. P. i S. (...). Pozwana, tak jak była zobowiązana ze starannością i swoją najlepszą wiedzą wykonywać obowiązki wobec H. P. jako klienta P. w okresie pracy dla strony powodowej, tak również była zobowiązana wykonywać prawidłowo i zgodnie z interesem pracodawcy i klienta swoje obowiązki pracownicze u nowego pracodawcy. To właśnie staranne wykonywanie przez pozwaną obowiązków pracowniczych zaowocowało zbudowaniem zaufania między nią a H. P. i D. K..

W szczególności zarzutu nieprawidłowego działania nie można postawić pozwanej wobec okoliczności, iż wiedziała ona, że u poprzedniego pracodawcy to (...) złożyło najkorzystniejszą ofertę ubezpieczenia, rekomendowaną przez nią dla P.. Okoliczność wykorzystania tej wiedzy nie stanowi w ocenie Sądu naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa byłego pracodawcy ani żadnego innego czynu nieuczciwej konkurencji, nie świadczy również o działaniu na szkodę strony powodowej. Legalna definicja tajemnicy przedsiębiorstwa zawarta jest w art. 11 ust. 4 u.z.n.k. – jest to spełniająca warunki poufności, braku ujawnienia i zabezpieczenia informacji i posiadająca wartość gospodarczą informacja, najczęściej techniczna, technologiczna lub organizacyjna. Wiedza pozwanej, gdzie dotychczas ubezpieczona była flota H. P. i gdzie otrzyma on prawdopodobnie najlepsze warunki ubezpieczenia na kolejny rok, nie stanowi tego rodzaju informacji, pomimo bowiem że posiada pewną wartość gospodarczą, nie ma wskazanego w przepisie charakteru, a ponadto nie jest poufna ani zabezpieczona. Pozwana mogła tę wiedzę ponownie uzyskać - i uzyskała ją - wykonując zwykłe obowiązki pracownicze u nowego pracodawcy. Świadcząc pracę na rzecz nowego pracodawcy, pozwana przeprowadziła proces poszukiwania ubezpieczyciela dla H. P.. Zwróciła się do (...) S.A., ponieważ H. P. był już tam ubezpieczony i zakładała, że oferta szybko nadejdzie, zaś po nadejściu oferty H. P. ją zaakceptował. Co więcej - choćby z uwagi na wpływ czasu – pozwana nie miała gwarancji, że oferta ubezpieczyciela nadal pozostanie ta sama, że będzie korzystna, ani że nadejdzie w wymaganym terminie, choć rzeczywiście tak zakładała. Podkreślić należy, że to nie od pozwanej zależało, czym klientem jest H. P., gdzie chce ubezpieczyć flotę i przez kogo chce być w procesie ubezpieczania floty i realizacji umowy ubezpieczenia obsługiwany. Pozwana umożliwiła H. P. i stronie powodowej Idea Broker finalizację umowy ubezpieczenia za pośrednictwem Idea Broker i nie ponosi żadnej odpowiedzialności za to, że H. P. nie chciał ostatecznie tej umowy zawrzeć, nie chciał bowiem współpracować z byłym pracodawcą pozwanej w sytuacji, gdy zakończyła ona stosunek zatrudnienia. Co więcej, nie ulega wątpliwości, że gdyby pozwana nie zwróciła się o ofertę do (...), wiedząc (również z dokumentacji przedstawionej nowemu brokerowi przez H. P.), że H. P. ubezpieczał flotę u tego ubezpieczyciela, i w sytuacji, gdy istniała konieczność pilnego zawarcia przez klienta umowy ubezpieczenia na kolejny rok, naraziłaby się na zarzut nieprawidłowego realizowania obowiązków pracowniczych u nowego pracodawcy.

W ocenie Sądu nie można również przyjąć, by strona powodowa wykazała, że to na skutek działań pozwanej poniosła deklarowaną w pozwie szkodę. Jak wynika z ustaleń Sądu, kurtaż brokerski płatny jest nie za wykonanie czynności mających doprowadzić do zawarcia umowy ubezpieczenia, ale za sfinalizowanie umowy. Z uwagi na zmianę osoby obsługującej, klient P. – P. nie chciał sfinalizować umowy z powódką. Wynagrodzenie, jakie miała uzyskać powódka, nie było zatem pewne, zależało od decyzji klienta. W ocenie Sądu brak w niniejszej sprawie związku przyczynowego między działaniem pozwanej a wskazywaną przez powódkę szkodą.

W świetle powyższego, Sąd uznał, że strona powodowa nie podolała ciężącemu na niej obowiązkowi wykazania przesłanek odpowiedzialności pozwanej M. Ł., pomimo wskazania kilku jej podstaw. Pozwana w żaden sposób nie naruszyła obowiązków pracowniczych ani nie dopuściła się czynów nieuczciwej konkurencji, w szczególności nie naruszyła zaś tajemnicy przedsiębiorstwa pozwanej. Sąd nie doszukał się w działaniach pozwanej żadnej winy. Między jakimkolwiek działaniem lub zaniechaniem pozwanej a deklarowaną przez powódkę szkodą – utratą prowizji – nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy.

Podkreślić wreszcie należy, że strona powodowa nie zawarła z pozwaną umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, pozwana nie naruszyła zatem również żadnych obowiązków umownych (wynikających z ewentualnej umowy o zakazie konkurencji) działając w tej samej branży i obsługując klientów, w tym również te same podmioty, i – co oczywiste – wykorzystując przy tym całe swoje dotychczasowe doświadczenie zawodowe.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd skorzystał z dowodów z dokumentów, wskazanych w treści uzasadnienia, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron ani Sądu, a także z dowodu z zeznań świadków w niniejszej sprawie. Przedmiotowe zeznania świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, albowiem były one spontaniczne, spójne, logiczne oraz szczegółowe. Ponadto, Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania pozwanej, jako że były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w **punkcie I** sentencji wyroku oddalił powództwo.

W **punkcie II** sentencji wyroku Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.).